

[Heising.]

I betragtning af de meget væsentlige problemer med hensyn til kontrol og sikkerhed, der er forbundet med en sådan fordeling af atombrændsel, er det virkelig ret hurtigt lykkedes at nå til enighed, og det brede grundlag, den brede tilslutning, fremgår af, at 82 lande på konferencen i De Forenede Nationers hovedkvarter i september-oktober 1956 enstemmigt vedtog den nu foreliggende statut, og at 70 af disse lande den 26. oktober 1956, 2 dage efter nævnte konferences afslutning, undertegnede statuten.

Mit parti hilser med glæde, hvad der her er sket, hilser med glæde, at der på et såre vanskeligt område har kunnet skabes enighed om et internationalt samarbejde på bredt grundlag, og jeg kan sige, at vi fra socialdemokratiets side ønsker at medvirke til at fremme Danmarks ratifikation af statuten mest muligt af hensyn til det videre arbejde inden for Den internationale Atomenergi-Organisation.

Denne organisations formål er ifølge statuten at give grundlag for, at den fredelige udnyttelse af atomenergien kan fremskyndes overalt i verden og derved bidrage til at sikre velstand, sundhed og fred, og hovedopgaven er, at organisationen skal virke som formidler af atombrændsel og teknisk viden og forskning på atomenergiområdet mellem på den ene side de teknisk tilbagestående lande og på den anden side de teknisk fremskredne lande.

Det er givet, at en sådan formidling i en række tilfælde vel nok vil kunne ske på et andet grundlag, f. eks. på basis af tosidede aftaler, men forskellen mellem den vej og de muligheder, der åbnes gennem Den internationale Atomenergi-Organisations virksomhed, er klar nok, nemlig, som det er udtrykt i statuttens artikel III, punkt C, at organisationen ikke må gøre sin bistand til noget land afhængig af politiske, økonomiske, militære eller andre betingelser, der er uforenelige med statuten. På den anden side er det klart nok, at statuten for en

international atomenergiorganisation nødvendigvis må indeholde en række ret rigoristiske bestemmelser om kontrolforanstaltninger med henblik på at sikre, at den bistand, som i form af atommateriale eller teknisk vejledning formidles gennem organisationen, kun kan udnyttes til fredelige formål og ikke kan misbruges til militære øjemed. Det drejer sig jo her om ret vanskelige problemer, men vi fra vor side finder, at bestemmelserne om kontrollen er tilfredsstillende udformet, og det samme gælder med hensyn til statuttens bestemmelser om sikkerhedsnormer og sikkerhedsforanstaltninger.

Jeg finder i samme forbindelse grund til at understrege det rigtige i, at organisationen får tilknytning til De Forenede Nationer, og det rigtige og vigtige i bestemmelserne om, at der hvert år skal aflægges beretning om organisationens virksomhed direkte over for De Forenede Nationers plenarforsamling og efter omstændighederne for sikkerhedsrådet.

Man må naturligvis gøre sig klart, at statuten kun tilvejebringer rammerne for et internationalt samarbejde på det omhandlede område, og at organisationens faktiske betydning først efterhånden vil vise sig. Men der er — mener vi fra socialdemokratiets side — grund til at tro, at der virkelig kan ventes praktiske resultater af organisationens virksomhed, resultater, der kan betyde, at der tilføres teknisk tilbagestående lande muligheder for en hurtigere teknisk udvikling.

Jeg finder anledning til at fremhæve de oplysninger, som den højtærede minister har givet ved den skriftlige fremsættelse, oplysningerne om, at der bl. a. kan regnes med, at de i atomteknisk henseende mest fremskredne lande vil stille ret betydelige mængder af kernebrændsel til rådighed for Den internationale Atomenergi-Organisation, og at således De Forenede Stater har erklæret at ville stille 5 t uran til rådighed for organisationen, og at den amerikanske regering derudover har erklæret sig villig